

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24648/2024
29.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миломир Петровић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Младеновић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 403/2023 од 04.09.2024. године, у седници одржаној 29.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 403/2023 од 04.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 95/22 од 28.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, а због извршене увреде по пресуди Основног суда у Лозници К 29/21 од 25.05.2021. године дана 11.11.2019. године на кванташкој пијаци у Лозници, исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подошења тужбе до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца да му тужена накнади трошкове парничног поступка у износу од 48.300,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 403/2023 од 04.09.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа, износ од 40.000,00 динара са законском затезном каматом од 28.11.2022. године до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 50.000,00 динара одбијен као неоснован тужбени захтев, као и захтев за исплату затезне камате на износ главног дуга за период од 01.02.2022. године до 27.11.2022. године. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 47.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 48.300,00 динара одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом

трећим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке тако што је одбијен захтев тужене да јој тужилац накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 25.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног до траженог износа од 25.800,00 динара одбијен захтев тужиоца.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена. У овој врсти спора по овој посебној законској одредби ревизија изричито није дозвољена, па је без утицаја начин одлучивања на основу члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.02.2022. године. Вредност предмета спора је 50.000,00 динара и поступак је вођен по правилима парнице о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужене није дозвољена без обзира на преиначујућу одлуку другостепеног суда.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић